

Özlemin Kamburu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Temmuz 2018

Hörgücü umudun ıssızlığın tezat hükmü
Ölümcül gücü nefsin
Irgat bir sancı.
Değişlerin tekerinde saklı oysa niyaz
Her bukle hüzünde
Var oluş sancısına müdahale eden
Derinlerde bir kıstas...

Engibeli varlıktan ırak;
Nasıl ki mutluluk
Uzun boylu bir yokluk
Aşkın da hacmine düşen
Girift bir husus
Özlemin kamburu.

Göğün teğet geçtiği bakir ova
Sessizliğe biat
Her aykırı nota.
Şimdimi ölçtüm dünümle
Gönlümü biçip de hüznle
Hangi yeknesak düş'e düştüm de...
Gerisi yok inan ki:
Belki vakur bir kelam,
Sırtan selam
Yine düş cambazlarından çaldığım umut
Hem de başlı başına
Nifak sokarken hayatla arama.

Dengimde mi saklıdır ne solgun çiçekler?
Bir gül olsam da nafiye
İçimde titreyen ışıldak.
Ha koptu ha kopacak kıyamet:
Varsın yokluğun hicabına tutsak
Kanatlarında şahikanın
Aşkın da güdümünde

Yüreğın titrine eş değır
Kaynakçasında ömrün
Bir beyit salınsın tepe taklak.